
SZEMLE

Koncsek József

SZERELMES JÁTÉKAIM

A Nép megállt. Elfáradt por kering...
körötte, mint az őszi köd meg pára,
rászáll a munkások nyakára

a munkabér, a munkaerő ára.

Unokája vagyok én.
Döngetek kaput, falat,
mégis megkérdem tőletek:
beszökött az ősz?

Gondolt halálra, borra, nőre,
káromkodott vagy fütyörészett,
s találkozott velem.

Ady Endre nem hasonlít a trendre,
nem őspuszták bivalya,
s nem úri nyavalya.

Hanem az igazmondás gyönyöre,
a lélek barna kenyere.

S ezek a dombok itt nyugalmasan elterülnek,
mint kielégült testtagok,
s emitt az erdő felől öblöske kis szellő lobog,
mintha ünnep.

Volt harsány ősz, kacagtak az asszonyok,
marokkal tépték a dolyfős kukoricacsöveket,
s a férfiak, az öregek...

Megkomolyult öröm felzokog.

Éled még a csókok íze,
lehet arcokra találnod,

mintha élő forrásvízre
fordulnak sóvárgó sóvirágok.

Agria, 2019/1.